

[Statsministeren.]

at kommissioner og udvalg er en velegnet form for at etablere dette samarbejde.

Der gælder ingen almindelige regler for kommissions- og udvalgsarbejde. Dette bestemmes af det kommissorium, der udarbejdes for den enkelte kommission eller det enkelte udvalg. Ønskes kommissionsarbejdet fremskyndet, er bemærkning herom ofte indeholdt i kommissoriet, og såfremt arbejdsopgaverne under arbejdets forløb ønskes ændret eller udvidet, foretages en tilsvarende ændring af kommissoriet. Den praktiske tilretteleggelse af arbejdet overlades i øvrigt til kommissionen og navnlig til dennes formand. Kommissionen kan ikke selvstændigt offentliggøre nogen redegørelse for sine arbejdsresultater, men fremlægger disse for vedkommende minister, der så tager stilling til offentliggørelsestidspunktet og offentliggørelsesmåden.

For at imødekomme folketingets ønske om kontrol med, at en kommission ikke unødigt forhælder tidspunktet for fremlæggelsen af et resultat, og for at undgå unødigt store økonomiske forpligtelser i forbindelse med kommissionens arbejde har der årligt siden 1919 gennem statsministeriet været afgivet en oversigt til folketinget over de under de enkelte ministerier og styrelser nedsatte, ikke permanente kommissioner, nævn og udvalg af kommissionslignende karakter, som var i virksomhed den 1. januar det pågældende år. Oversigten tilgår folketinget i 10 eksemplarer og sendes derudover til interesserede journalister, men har ikke hidtil givet anledning til offentlig debat eller til reaktion fra folketingets side.

Af hensyn til det nordiske lovsamarbejde blev oversigterne udvidet i 1961 og indeholder nu oplysninger om, hvornår den pågældende kommission er nedsat, hvornår arbejdet forventes afsluttet, hvorvidt delbetænkninger kan forventes afgivet, og — hvis dette ikke fremgår af kommissoriet eller kommissionens navn — de opgaver, der påhviler kommissionen, navnlig om det er pålagt den at udarbejde lovforslag. Fortegnelsen indeholder endvidere oplysninger om kommissionens medlemmer, formand og sekretærer og om eventuelle honorarer til disse.

Jeg er ikke klar over, i hvilket omfang denne oversigt benyttes af tingets medlem-

mer, men der er i hvert fald gennem tilvejebringelsen af dette ganske omfattende materiale givet medlemmerne mulighed for at danne sig et indtryk af, om kommissionens nedsættelse skyldes ønsket om at glemme et problem, som det hedder i bemærkningerne til forslaget. Får man ved gennemsyn af den nævnte årlige oversigt indtryk af, at der er behov for nærmere oplysninger om arbejdet i en bestemt kommission, vil sådanne oplysninger jo normalt kunne fås ved at stille spørgsmål til den pågældende minister.

Det foreliggende forslag til folketingsbeslutning ønsker at pålægge ministrene årligt at afgive en skriftlig redegørelse for det løbende arbejde i de nedsatte kommissioner og udvalg. Jeg må sige, at jeg er lidt bekymret for, at man ved at gennemføre forslaget giver anledning til et tidkrævende arbejde, der i mange tilfælde vil vise sig temmelig overflødig. Pr. 1. januar 1968 indeholdt den oversigt, jeg omtalte før, ca. 250 kommissioner m. v. Jeg er temmelig sikker på, at en nærmere redegørelse for arbejdet i en lang række af disse kommissioner ikke er af synderlig interesse, så længe arbejdet ikke er afsluttet.

Når det i bemærkningerne anføres, at der er et behov for, at såvel folketinget som en større offentlighed skal få mulighed for løbende at følge kommissionsarbejdet, vil jeg gerne minde om, at baggrunden for kommissioners nedsættelse jo som oftest er, at folketinget og offentligheden har brug for klarlæggelse af en række aktuelle problemer for at kunne føre en debat og træffe en afgørelse om løsningen af disse problemer. Det, man har brug for til denne debat, er ikke brudstykker af et mønster, men det færdige resultat. Noget andet er, at det normalt må være i alles interesse, at dette færdige resultat præsenteres så hurtigt som muligt, og uden at der påføres staten unødvendige udgifter ved resultatets tilvejebringelse.

Jeg synes, det er helt naturligt, at tingets medlemmer ønsker at sikre sig, at kommissionsarbejdet ikke unødigt trækkes i langdrag. Det samme ønsker regeringen, det skal der ikke være tvivl om. Jeg vil ikke udelukke, at folketingets muligheder for at påse, at kommissionsarbejdet fremmes i et rimeligt tempo dels gennem den nævnte årlige oversigt, dels gennem adgangen til